

ПРЕС КЛИПИНГ

31. август 2018.

НАСЛОВИ

- Страдао радећи на црно практично под прозором Владе Србије (стр.3)
Рад на црно: Страх због 2000 динара да пријаве послодавце(стр.3)
Договор о повећању минималца још није постигнут(стр.4)
Шарчевић: Просветари кажу да су потцењени, а ја питам где(стр.4)
ЧАК 24 РАДНИКА ПОГИНУЛА У 2018. Инспекторат: За несрећу код бивше амбасаде САД крив и Град Београд(стр.5)
200 ГРАМА ВИРШЛИ, ШОЉА ЈОГУРТА И ЈЕДНО ПИЋЕ У КАФИЋУ
Како распоредити минималну МЕСЕЧНУ потрошачку корпу на трочлану породицу(стр.6)
Део одговорности носи онај ко је дао дозволу – Град(стр.7)
Радници Фијата забринути због истека десетогодишњег уговора(стр.8)
Још нема договора о повећању минималца(стр.8)
Јединствени захтеви просветара(стр.9)
Либек: Сива економија узрок проблема ПИО Фонда(стр.10)
Оснива се нова фирма уместо Заставе ИНПРО(стр.10)
Покренута онлине петиција против смањења примања породиљама(стр.12)
Још без јединственог става о минималцу(стр.12)
Утицај бомби и поплава на висину пензија(стр.13)
Србији мањка 35.000 зидара, тесара, армирача... (стр.14)
Синдикати траже двоцифрен проценат увећања минималца(стр.15)
Колегијум СЕС-а: Још без јединственог става о минималцу(стр.15)

Страдао радећи на црно практично под прозором Владе Србије

Аутор текста: Војислав Стевановић

Дан након трагедије на градилишту у центру Београда, нема нових детаља о истрази узрока обрушавања зида кад је погинуо један радник. Ипак, синдикати упозоравају да је рад на црно распрострањен у грађевини.

Нема нових званичних информација у вези са јучерашњом трагедијом која се десила на градилишту на месту бивше амбасаде САД у Улици кнеза Милоша у Београду, када је настрадао један радник на кога се обрушио зид.

Нешто више детаља о самој трагедији доносе дневни листови. Дневни лист “Данас” пише да је настрадали радник заправо покушао рукама да задржи зид који је кренуо да се обрушава, након чега се трагедија и догодила.

Иначе, заменик градоначелника Београда Горан Весић јуче је, непосредно након несреће, рекао да ће град да спроведе ванредну контролу и надзор на свим градилиштима у Београду. Рекао је да инвеститор на градилишту у Кнеза Милоша, само неколико десетина метара удаљеном од седишта Владе Србије, има све потребне дозволе.

Само неколико сати касније, међутим, установљено је да је трагично преминули радник заправо радио за фирму која је била ангажована као подизвођач и да није имао уговор о раду, **односно да је радио на црно.**

Саша Торлаковић из Синдиката радника грађевинарства каже да то није неубичајено за српске грађевинце и да се често дешава да они буду ангажовани на тај начин, али да се боје да пријаве послодавце који њих не желе да пријаве и који их упошљавају на црно.

“Како ће радити поново? Ако он то обелодани, како ће он сутра отићи на то градилиште, како ће било где наћи посао ако га бије такав глас да је пријавио власника. Страх је његов због 2.000 динара. Основни страх у Србији, примарни страх сваког радника је страх од губитка посла. Основни страх оних који негде раде. Свака претња, свака уцена према човеку, на било који начин, свеједно да ли је у грађевинарству или у некој другој бранши, подразумева да он мора да ћути и ради за то што му се да”, објаснио је он.

На градилишту је данас присутно неколико радника, али нема уобичајених грађевинских активности.

Рад на црно: Страх због 2000 динара да пријаве послодавце

Аутор текста: Марија Комазец

Дан након трагедије на градилишту у центру Београда, када је погинуо радник због обрушавања зида, нема нових детаља о истрази узрока. А синдикати упозоравају да радници на грађевинским пословима, у великом броју случајева раде на црно.

Сем информација које доносе дневни листови, попут оне да је **настрадали радник** покушао рукама да задржи зид који је кренуо да се обрушава, након чега се трагедија и догодила, нових званичних информација о трагедији и даље нема.

Иако је заменик градоначелника Београда Горан Весић јуче, непосредно након несреће, рекао да инвеститор на градилишту у кнеза Милоша, има све потребне дозволе, само неколико сати

касније установљено је да је трагично преминули радник радио за фирму која је била ангажована као подизвођач и да је радио на црно.

Весић данас поручује да ће се испитати одговорност и најављује оштрије контроле

"Није грађевинска инспекција та која контролише да ли ви радите у складу са пројектом. Постоји надзор који је одговоран да утврди то. Уколико се покаже да је надзор одговоран, он ће изгубити лиценцу. Ми ћемо обићи сва градилишта која су пријављена и за која постоји грађевинска дозвола. То је преко 1.100 градилишта. Покушаћемо да утврдимо да ли постоје нека одступања од грађевинске дозволе. Инспекција рада ће утврдити да ли су радници пријављени, да ли постоји сва опрема за заштиту на раду", навео је заменик градоначелника.

Саша Торлаковић из Синдиката радника грађевинарства каже да то није неубичајено за српске грађевинце и да се често дешава да они буду ангажовани на тај начин, али да се боје да пријаве послодавце који њих не желе да пријаве и који их упошљавају на црно.

"Како ће радити поново? Ако он то обелодани, како ће он сутра отићи на то градилиште, како ће било где наћи посао ако га бије такав глас да је пријавио власника? Страх је његов због 2.000 динара. Основни страх у Србији, примарни страх сваког радника је страх од губитка посла. Основни страх оних који негде раде. Свака претња, свака уцена према човеку, на било који начин, свеједно да ли је у грађевинарству или у некој другој бранши, подразумева да он мора да ћути и ради за то што му се да", наводи Торлаковић.

У Србији је од почетка године у грађевинарству погинуло 24 радника, изјавио је за ТВ Прва в.д. директора Инспектората за рад Стеван Ђуровић. Он је додао да конкретну одговорност сносе сви - од инвеститора и подизвођача до градске власти у Београду.

Договор о повећању минималца још није постигнут

Аутор текста:Н1 Београд

На данашњој седници Социјално-економског савета није постигнут договор о повећању минималне цене рада. Преговори ће бити настављени 5. и 10. септембра, за кад су заказане нове седнице Социјално-економског савета.

Минимална цена рада последњи пут је повећана у септембру 2017. године и износи 143 динара по сату.

Како сазнајемо, послодавцима је прихватљиво повећање минималца за пет одсто, док синдикати захтевају да се минимална цена рада повећа за 15 одсто.

Министар финансија Синиша Мали, према нашим сазнањима, за сада рачуна на повећање мање од 10 одсто.

Шарчевић: Просветари кажу да су потцењени, а ја питам где

Аутор текста:Бета

Министар просвете Србије Младен Шарчевић је за почетак нове школске године најавио данас примену реформисаног наставног плана и програма и доношење нових системских закона.Он је за РТС рекао да надлежно министарство тренутно дигитализује 2.000 учионица, да очекује да ће их бити и више, а најавио је и примену стотинак дигиталних уџбеника.

Говорећи о најављеном штрајку просветних радника, незадовољних новом систематизацијом платних група и разреда, Шарчевић је рекао да преговори трају и да је задатак обе стране, и просветара и министарства, да "аргументовано докажу ко је у праву".

"(Просветни радници) унапред кажу да су потцењени, а ја сам их питао где (се то види)... Мислим да је по среди више синдикална потреба да се просветни радници (међусобно) изједначе, а не да се награде резултати рада", рекао је Шарчевић.

Он је рекао и да у просветном систему постоји наслеђени проблем од око 1.000 неквалификованих просветних радника и недостатка адекватних кадрова, као и да ти проблеми највише погађају школе у унутрашњости Србије и малим срединама.

По његовим речима, недостатак адекватних кадрова је и технолошких вишкова је делом изазван депопулацијом Србије.

"У изради је закон о студентском и ученичком стандарду, којим ће бити прописане стипендије", казао је Шарчевића, наводећи да ће се тиме покушати и да се задрже млади високообразовани људи у Србији. Додао је да најављено отпуштање технолошких вишкова неће утицати на незапосленост просветних радника пошто сваке године одређено број њих иде у пензију, као и да ће они бити збринути.

ЧАК 24 РАДНИКА ПОГИНУЛА У 2018. Инспекторат: За несрећу код бивше амбасаде САД крив и Град Београд Тањуг

Недовољна или неадекватна заштита радника од почетка године однела је 24 живота, а трећина жртва је страдала на грађевини. Само у последњих недељу дана, погинула су три радника, а последњи случај десио се на градилишту пословно-стамбеног објекта између улица Кнеза Милоша и Сарајевске у Београду, где је радник страдао када се на њега обрушио зид.

Када је реч о овом случају, директор Инспектората за рад Стеван Ђуровић каже за Тањуг да се одговорност редовно пребацује са једних на друге.

- У овом случају који се десио на градилишту у Београду, не може свој део одговорности са себе да скине онај ко је дао дозволу, а дозволу за ту врсту градње даје Град - каже Ђуровић.

Објашњава да је закон јасан и да у оквиру Града Београда ради грађевинска инспекција која је, како наводи, у обавези да обавља контролу и надзор над објектима којима издаје дозволе за изградњу.

Радник који је јуче изгубио живот, а којем послодавац није обезбедио уговор о раду, подсећа Ђуровић, својевремено је био и припадник јединице војске Србије у реону карауле Кошаре током НАТО агресије.

Ђуровић каже да је у овом случају у току истрага која ће утврдити пропусте изводјача али и инвеститора, а Инспекторат ће, каже, против њих вероватно поднети кривичне пријаве.

Највише радника, наводи Ђуровић, страда управо у главном граду, пет их је изгубило животе од почетка године.

Иако су новчане казне за "рад на црно" високе и крећу се од 800.000 до два милиона динара, инспектори рада су у првих седам месеци затекли код послодаваца 10.258 радника без уговора. Ови послодавци су након интервенције инспектора запослили 8.663 радника што је 84 процента.

Један од значајних проблема у борби против нелегалног рада, кажу у Инспекторату, су и благе казне које изричу судови. Послодавци који ангажују раднике без уговора најчешће пред надлежним судовима буду кажњени са 150.000 до 300.000 динара, што је испод законом прописаног минимума, али чест је и

случај да предмет застари пред судом па одговорни никада не плазе новчану казну.

Ђуровић додаје и да се за шест месеци ове године у буџет Србије слило око 116 милиона динара на основу казни које је инспекција изрекла због пропуста у ангажовању радника, а када би се поступило по закону, каже, у буџету би било 1,97 милијарди динара.

200 ГРАМА ВИРШЛИ, ШОЉА ЈОГУРТА И ЈЕДНО ПИЋЕ У КАФИЋУ Како распоредити минималну МЕСЕЧНУ потрошачку корпу на трочлану породицу

Пред почетак преговора државе и синдиката о повећању минималне цене рада синдикалци су као један од разлога за подизање минималца навели запањујући податак да минимална корзпа намирница данас у Србији кошта 36.000 динара. Колико је то мало, показује податак да у њу, између осталог, улази само осмина чоколаде. Због тога је председник Синдиката „Независност” Зоран Стојиљковић изјавио да би било природно тражити да нико не ради за плату мању од 300 евра.

Шта заправо садржи минимална потрошачка корзпа и колико је новца потребно да се задовоље минималне потребе трочлане породице? Годинама исто, јер се структура корпе већ година није мењала, а надлежни сматрају да је оваква методологија израчунавања актуелна и да нема потребе да се мења. У чему је разлика између мини и стандардне потрошачке корпе? Прва је, према стандардима Светске здравствене организације, показатељ колико је новца потребно да се дословно преживи месец дана, односно израчунава количину хране у калоријама неопходним да би човек функционисао, наводи "Политика".

Ако сагледамо садржај српске минималне потрошачке корпе, видећемо да она садржи основне намирнице, али се о количинама и избору може дискутовати. Да би обезбедила статистичку минималну корпу хране и преживела, трочлана породица требало би да издвоји 16.763 динара. У тој рачуници највише новца ће им отићи на хлеб, месо и месне прерађевине – 6.500 динара. У корпи су 22 килограма белог и 2,5 килограма осталих врста хлеба и само 200 грама пецива за месец дана.

Да ли је реално да се очекује да трочлана породица може да опстане са 400 грама јунећег меса, 1,8 килограма свињског и 2,8 килограма пилећег меса. То је, уз уврштене изнутрице, око пет килограма меса, а најсиромашнија породица требало би да се задовољи са по 200 грама виршли и чајне кобасице месечно, 900 грама мортаделе и 125 грама сардина у уљу. Јеловник оних који живе од минималца, према статистици, требало би да се заснива на кромпиру, купусу, пасуљу и парадајзу, јер је тих намирница у корпи највише. Има и воћа, али доминирају јабуке, са пет килограма месечно, а потрошачима следује, у најбољем случају, и по један лимун. За утеху би ваљда требало да буде то што им минимална корзпа нуди 600 грама кафе. Чај који је уврштен у просечну корпу, није предвиђен у минималној, али је ту 2,5 литара "кока-коле" и осталих газираних пића. Највећи "луксуз" у минималној потрошачкој корпи су природни и кашасти сокови (три литре за месец дана), 600 грама "птибер" кекса, 200 грама чоколаде, 100 грама бомбона и 200 грама еурокрема.

На трпези би по овој методологији, трочлана породица морала да се задовољи једним и по јајетом дневно, један од њих би остао без шоље млека, а имали би на располагању и 100 милилитара јогурта дневно.

Када подмире трошкове скромне трпезе, члановима породице са минималцем остаје на располагању 2.800 динара за алкохол и цигарете, 1.200 динара за одећу и обућу, око 7.000 динара за рачуне. Јасно је да са 1.500 динара колико је одређено за опремање домаћинства не може да се купи ни пластична столица, а камоли да се окречи соба од 20 квадрата. Интересантно је да корзпа предвиђа 124 динара за образовање, колико кошта једна свеска 4

формата, док би за 274 динара, колико је одређено за хотеле и ресторане, могли, у најбољем случају да попију две кафе у центру Београда, што бис е могло назвати месечним проводом.

Део одговорности носи онај ко је дао дозволу – Град

ИЗБОР: ТАНЈУГ

Недовољна или неадекватна заштита радника од почетка године однела је 24 живота, а трећина жртва је страдала на грађевини.

Само у последњих недељу дана погинула су три радника, а последњи случај десио се на градилишту пословно-стамбеног објекта између улица Кнеза Милоша и Сарајевске у Београду, где је радник страдао када се на њега обрушио зид.

Када је реч о овом случају, директор Инспектората за рад Стеван Ђуровић каже за Тањуг да се одговорност редовно пребацује са једних на друге.

"У овом случају који се десио на градилишту у Београду, не може свој део одговорности са себе да скине онај ко је дао дозволу, а дозволу за ту врсту градње даје Град", каже Ђуровић.

Објашњава да је закон јасан и да у оквиру Града Београда ради грађевинска инспекција која је, како наводи, у обавези да обавља контролу и надзор над објектима којима издаје дозволе за изградњу.

Радник који је јуче изгубио живот, а којем послодавац није обезбедио уговор о раду, подсећа Ђуровић, својевремено је био и припадник јединице војске Србије у рејону карауле Кошаре током НАТО агресије.

Ђуровић каже да је у овом случају у току истрага која ће утврдити пропусте извођача али и инвеститора, а Инспекторат ће, каже, против њих вероватно поднети кривичне пријаве.

Највише радника, наводи Ђуровић, страда управо у главном граду, пет их је изгубило животе од почетка године. Иако су новчане казне за "рад на црно" високе и крећу се од 800.000 до два милиона динара, инспектори рада су у првих седам месеци затекли код послодаваца 10.258 радника без уговора.

Ови послодавци су након интервенције инспектора запослили 8.663 радника, што је 84 процента. Један од значајних проблема у борби против нелегалног рада, кажу у Инспекторату, су и благе казне које изричу судови.

Послодавци који ангажују раднике без уговора најчешће пред надлежним судовима буду кажњени са 150 до 300 хиљада динара, што је испод законом прописаног минимума, али чест је и случај да предмет застари пред судом па одговорни никада не плазе новчану казну. Ђуровић додаје и да се за шест месеци ове године у буџет Србије слило око 116 милиона динара на основу казни које је инспекција изрекла због пропуста у ангажовању радника, а када би се поступило по закону, каже, у буџету би било 1,97 милијарди динара.

Радници Фијата забринути због истека десетогодишњег уговора КРАГУЈЕВАЦ

Радници фабрике Фијат Крајслер аутомобили налазе се након колективног одмора и пет радних дана на плаћеном одсуству због усаглашавања годишњег плана производње са потребама тржишта. Ипак оно што брине раднике јесте завршетак десетогодишњег уговора који истиче 29. септембра и неизвесност о потенцијално новим условима на основу којих ће италијанска компанија пословати у будућности у Крагујевцу.

Након колективног одмора у августу и једне радне недеље запослени у Фијату поново су на плаћеном одсуству. Из синдиката објашњавају да је дошло до усаглашавања производње са потражњом на тржишту. Раднике ипак више брине чињеница да десетогодишњи уговор о производњи фијатових аутомобила истиче 29. септембра.

"Ми очекујемо да компанија Фијат неће отићи из Крагујевца јер је ово једна од најмодернијих фабрика, али највећи проблем који нас стално забрињава је тај колики је то број радника који треба да остане. Знамо да по основном уговору стоји око 2.433 запослена и то је оно што нас забрињава, као и број радних дана односно количина радног ангажовања самих радника", рекао је Зоран Марковић, председник Самосталног синдиката у ФЦА.

Зоран Радовановић, новинар листа Данас, већ десет година извештава о производњи Фијата у Крагујевцу и добро је упознат са свим дешавањима који прате десетогодишњи рад ове италијанске компаније.

"Оно што плаши раднике а што плаши и ширу јавност јесте на који начин ће Фијат наставити са својим пословањем овде, да ли ће и даље да има те повластице и бенефите које им је држава до сада давала или неће и шта ће то сада да значи. Влада то треба да каже. Раднике плаши и то што производња и пласман фијатових аутомобила у Крагујевцу опада из године у годину што је опет негде и логична последица засићеног тржишта једним моделом", саопштио је Радовановић.

Запослени се надају и да ће се држава као власник 33 одсто фабрике ангажовати у преговорима око продужетка уговора који након 10 година истиче крајем септембра.

У Фијатовој фабрици у Крагујевцу дневно се произведе 410 јединица 500Л-а у три варијанте. Запослени сматрају да је фабрици која тренутно има капацитете и до 150.000 аутомобила на годишњем нивоу неопходан нови модел како би и радници били у потпуности ангажовани и како не би више одлазили на плаћена одсуства.

Danas.rs

Још нема договора о повећању минималца

Пише: ФоНет

На данашњој седници Социјално-економског савета није постигнут договор о повећању минималне цене рада, јавља Н1 и додаје да ће преговори бити настављени 5. и 10. септембра, за кад су заказане нове седнице тог Савета.

Минимална цена рада последњи пут је повећана у септембру 2017. године и износи 143 динара по сату.

Н1 сазнаје да је послодавцима прихватљиво повећање минималца за пет одсто, док синдикати траже да се минимална цена рада повећа за 15 одсто.

Министар финансија Сениша Мали, наводи Н1, за сада рачуна на повећање мање од 10 одсто.

Независни синдикат просветних радника Војводине из Зрењанина придружује се протесту

Јединствени захтеви просветара

Пише: М. Пудар

Представници Независног синдиката просветних радника Војводине из Зрењанина придружиће се колегама на сутрашњем протесту у подне испред Министарства просвете.

Како наводе у овом синдикату, сви просветари погођени су намером да се платим разредима просвета још више потцени.

– Платни разреди важе само за буџетску сиротињу, здравство, просвету, културу и социјалу. Највеће трошације као што су војска и полиција, за њих ће бити посебни платни разреди. Агенције и јавна предузећа као да не постоје. Просвета је потцењена, са основицом и најнижим коефицијентом ту имамо пола минималца. Зато питамо, како држава може да плати неке пола минималца и зашто то ради – објашњава потпредседник НСПРВ Душан Кокот.

Председник НСПРВ Ранко Хрњез каже да није у питању само зарада, „већ је реч о неправди“.

– Ово је безобразлук. Били смо заговорници платних разреда али за све буџетске, директне и индиректне кориснике. Овде су сада овим предлогом закона разврстали буџетске кориснике у три групе, а просвету сместили на дно. Повећавају број платних разреда али не и буџет, што значи да би неко добио већи плату другоме она мора бити смањена, истиче Хрњез. Према његовим речима, оваквим потезима биће суспендован Закон о раду, према коме се „за исти рад добија иста плата“.

– Увођењем платних разреда, за просветаре престаје да важи Закон о раду, а почиње да важи Закон о јавним службама. Тиме ће се легализовати ситуација у којој професор са дипломом факултетом и пуном нормом има 50.000 а приправник у Агенцији за прекоморске несреће са средњом школом има 111.000 динара плату, каже Хрњез.

Јерков: Опет преварени

Београд – Посланица Демократске странке (ДС) у Скупштини Србије и чланица парламентарног Одбора за образовање, науку и технолошки развој Александра Јерков оценила је јуче да просветари у Србији „још једну школску годину дочекују преварени“ јер им је обећано увођење платних разреда и поштене плате, а сад их очекују отпуштања. Подсећајући на „најдужи штрајк просветара у овом веку прекинут пре четири године“, Јерков истиче да је тадашњи протест прекинут након „лажног обећања Владе Александра Вучића да ће бити уведени платни разреди и да ће наставници и учитељи добити поштену плату за важан посао који раде“. Уместо тога су, како оцењује Јерков, просветари добили „лажи, обмане, понижења и нове неправде“, а Закон о платама у државном сектору, који је у међувремену усвојен, „није дирнуо у срж проблема плата у јавном сектору – јавна предузећа, агенције и прескупу администрацију“.

Либек: Сива економија узрок проблема ПИО Фонда

Пише: ФоНет

Директор економске истраживачке јединице Либека Михаило Гајић оценио је да неповољан однос између броја оних који уплаћују доприносе и броја пензионера у Србији данас није претежно резултат демографског старења већ, пре свега, високе незапослености и распрострањене „сиве економије“.

Панел о пензијском осигурању организовао је Либертаријански клуб ЛИБЕК, а његов председник Милош Николић истакао је да је задатак панела разматрање економских заблуда и указивање на погрешне политичке мере, али и упућивање на оно што је све приметније у домаћој јавности, а то је економски популизам, пише у саопштењу.

Председник Синдиката пензионера Србије Независност Милош Грабунџија је као највеће проблеме навео, неадекватно и неконтролисано управљање, али и политизованост Фонда ПИО. Грабунџија је додао да је отежавајућа околност то што се из Фонда издвајају и други издаци, попут неге других лица, што додатно оптерећује систем.

Како би се зауставило манипулисање ПИО системом потребно је Фонд установити као корпорацију, која би заједно са ресорним министарством и другим социјалним партнерима креирала пакет мера за реформу система, истакао је Грабунџија.

Гордана Матковић, програмска директора ЦСП, професорка ФЕФА и бивша министарка за рад и социјалну политику, указала је да је дефицит ПИО фонда у Србији висок, јер 11 одсто удела БДП одлази на расходе за пензије.

Различитим системским решењима која нису непозната у другим земљама дефицит ПИО Фонда би могао значајно да се смањи, али то не би умањило суштину проблема и потребе за даљим реформама у пензијском систему, закључила је Гордана Матковић.

Два предузећа која запошљавају особе са инвалидитетом налазе се пред гашењем

Оснива се нова фирма уместо Заставе ИНПРО

Пише: З. Радовановић

Разговори о формирању нове фирме која би, како се очекује, требало да наследи део производног програма Заставе ИНПРО и да преузме инвалидне раднике које је она упошљавала, почели су јуче, сазнаје наш лист.

Нова фирма ће, за разлику од ИНПРО-а, бити у приватном власништву, а предвиђено је да буде лоцирана у погонима и фабричком кругу некадашњег предузећа „Застава резервни делови“, где ће, према сазнањима Данаса, да буде организована производња ХТЗ опреме, односно радних одела, цирада и другог. У тој новој фирми ће, према незваничним информацијама, бити ангажовано између 70 и 80 радника, с тиме што ће више од половине њих да буду особе са инвалидитетом, које су сада ангажоване у Застави ИНПРО, и који ће, након предстојеће реализације социјалног програма, да буду на евиденцији Националне службе за запошљавање.

Новој фирми битно је да јој више од 50 одсто радника буду особе са инвалидитетом, како би на основу такве структуре запослених могла да користи одговарајуће државне субвенције. Тиме је, бар назначено на који начин ће бити решена судбина бар неких запослених у два предузећа где већину чини та категорија радника – Застава ИНПО и „Шумадија“. Да ли је то истовремено и одговор на питање колико је брига о особама са инвалидитетом стварна а не само декларативна, за сада је неизвесно. Чињеница је да се већ дуго времена указује да је брига о особама са инвалидитетом и борба за њихова права, симболична као и доступност јавних

установа и служби. Међутим, гашењем предузећа у којима превасходно раде особе са инвалидитетом, без обзира на то што се припрема простор за ново, приватно, тој категорији становништва одузима се или угрожава једно од најбитнијих људских права – право на рад. А у тој области још је много нерешених питања.

Влада Србије и надлежна министарства не реагују на апеле да хитним и конкретним мерама помогну предузећу „Шумадија“ из Крагујевца које је, с обзиром да већину запослених у њему чине инвалиди, у државном власништву, и којем све озбиљније прети ликвидација. Тим пре што је „Шумадија“ од 30. маја, када је истекла двогодишња примена унапред припремљеног плана реорганизације (УППР) фирме, поново незаштићена од потраживања поверилаца, међу којима су и бивши радници којима се дугује више десетина милиона динара за неисплаћене зараде из ранијег периода.

Крагујевачко предузеће „Шумадија“ (раније „Шумадија ДЕС), постало је познато у лето 2012., кад је група инвалидних радника тронедељним штрајком глађу захтевала исплату заосталих зарада из 2010, 2011. и прве половине те године. Сlike изнемоглих и гладних, те и иначе болесних радника „Шумадије“, добрано су током тог протеста потресле јавност и нагнале надлежне да потраже решења за стотинак тада запослених. „Шумадија“ је недуго потом добила ново и агилније пословодство које је, уз помоћ државе, успело да стабилизује пословање предузећа, а број запослених, реализацијом социјалног програма, сведе на око 50. Томе је допринео и УППР примењиван од пролећа 2016. до краја маја ове године.

„Шумадија“ је, према информацијама из те фирме, 2013. имала дугове од чак 230 милиона динара, и до данас је око 80 одсто измирено. Преосталих 20 посто су потраживања бивших радника који су, након добровољног одласка из фирме уз неку од опција из социјалног програма, тужили предузеће због неисплаћених зарада. „Шумадија“ из текућег пословања није могла, нити може да обезбеди 50 милиона динара, колико је потребно да се радницима који су тужили фирму исплате заостале зараде.

– Обратили смо се за помоћ Влади, министарствима за рад и социјалну политику и привреду, као и граду, и сви имају разумевања за ситуацију у којој смо, али нас упозоравају и на ограничења која им отежавају однос према „Шумадији“, или их онемогућавају да нам конкретно помогну. Град Крагујевац, на пример, не може финансијски да подржи државно предузеће, док Влада, с друге стране, може да финансира само фирме у ликвидацији. Запосленима у „Шумадији“ није, међутим, у интересу да предузеће оде у ликвидацију. У таквој ситуацији, од надлежних у Влади очекујемо да повећају износе којима се, према закону, субвенционису предузећа која запошљавају особе са инвалидитетом. Та врста помоћи нам је, међутим, потребна хитно, како бисмо избегли блокаду рачуна и опасност од ликвидације предузећа – истицали су још пролетос у „Шумадији“, која још није отишла у ликвидацију, али је питање – када ће .

У све незавиднијој ситуацији је и Застава ИНПРО, предузеће чији већину запослених такође чине инвалидни радници, који су, својевремено, такође штрајком глађу покушали да се изборе за своја права. Да у томе нису успели сведочи чињеница да је производња прикључних возила (аутомобилских и других приколица) у ИНПРО-у поодавно обустављена, док се за одлазак из предузећа, уз неку од опција из понуђеног социјалног програма, изјаснило 129 од укупно 132 радника ИНПРО-а. Кад социјални програм у фирми који је, почетком ове седмице, послат на нову (четврту по реду) дораду, буде реализован, Застава ИНПРО, ће, по свему судећи, бити угашена.

Заборављена нова улога

Почетком ове деценије, из Владе је било најављивано да ће Застава ИНПРО и „Шумадија“ да постану предузећа за запошљавање и едукацију особа са инвалидитетом, те ће, због те специфичне намене, да остану у државном власништву. Од тих планова се, очито и нажалост, одустало, те ИНПРО-у и „Шумадији прети скорашња ликвидација, а њиховим инвалидним

радницима одлазак на улицу, чиме се увелико дезавуишу прокламована настојања везана за права особа са инвалидитетом.

Покренута онлине петиција против смањења примања породиљама

Пише: Данас Онлине

Измене које је донео нов Закон о финансијској подршци породици са децом требало је да побољша положај родитеља у Србији, али у пракси донеће већу штету великом броју мама које ће годину дана имати мању плату и то у најкритичнијем и финансијски најзахтевнијем периоду, наводе покретачи петиције.

Многе мајке остаће ускраћене и за минималан износ примања који им је законом загарантован, укратко прецизиран је максимални износ али минимални није, тако да по новом обрачуну плата на породиљском може да буде и 1. 000 динара што је противно Међународној конвенцији о заштити материнства чл 4 став 6, наводи се на порталу Петиција24.рс.

Покретачи наводе да је на њима да се боре против бахатог понашања државних челника, угрожавања породице, угрожавања будућности деце.

Додају да је време да се сви грађани уједине, а родитељи кажу шта мисле, јер их овај закон угрожава у најтежем периоду.

Истиче се да овај закон не подстиче наталитет.

Овим законом држава штити себе, не мајке и децу. Битно је нагласити да уколико сакупимо довољно потписа можемо да допремо до медија и државног врха, као и да се што више људи одазове и подржи иницијативу. Не можемо да дозволимо да се овај проблем игнорише у медијима и у држави, јер се за сада навелико ћути о њему, наводи покретачи петиције.

Још без јединственог става о минималцу

ИЗВОР:ТАНЈУГ

Колегијум Социјално-економског савета одржан је у Унији послодаваца Србије, уз учешће министара за рад и финансије, Зорана Ђорђевића и Синише Малог, а главна тема је била повећање минималне цене рада.

Након колегијума СЕС-а, који је био затворен за јавност, председник Уније послодаваца Србије Милош Ненезић рекао је Тањугу да још није утврђен предлог за седницу СЕС-а колико ће бити повећан минималац, али да је састанак био врло конструктиван и да је позитиван сигнал дат присуством министра финансија.

Ненезић је навео да су сви изнели своје ставове и додао да је уверен да ће доћи до њиховог приближавања до 15. септембра, када је законски рок до када СЕС треба да изнесе влади свој предлог за повећање минималца.

"Колегијум је прошао у добром тону иако је осетљива тема минимална цена рада, коју смо данас разматрали. Разговорали смо и о другим темама, као што су социјално - економско

деловање у Србији. Постоји изузетна воља свих социјалних партнера да се дође до консензуса како би се постигао позитиван циљ и за привреду и грађане и владу", рекао је Ненезић.

Истиче да је Мали на колегијуму изнео врло конструктивне предлоге.

"Министар Мали је изашао са неколико ствари које доводе до тога да ћемо у наредном периоду доћи до правог привредног амбијента у Србији", додао је Ненезић.

Састанку су присуствовали и председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић и председник Уједињених гранских синдиката "Независност" Зоран Стојиљковић.

Стојиљковић: Наставак разговора до 15. септембра

Стојиљковић је рекао и да је састанак био конструктиван, да се разговарало са пуно аргумената, те да ће се разговори наставити до 15. септембра, када је рок за усвајање минималне цене рада.

Неопходно је, како каже, да се у неком кратком временском року, од рецимо три године, изједначе минимална зарада и минимална потрошачка корпа од 36.000 динара.

"Наставићемо да разговарамо и да се нађемо на неком том простору између понуђених предлога који су дати, а који се разликују ту негде од пет, шест до 15 одсто. Мада, могу да поновим, нама је све што је једноцифрен резултат неприхватљиво", поновио је Стојиљковић.

Напомиње и да више није у игри само проценат минималне зараде, већ и колико тих минималних зарада има, а Стојиљковић каже да на минималцу у Србији живи сваки пет запослени, односно 350.000 људи.

Медији су пренели да би уместо 143 динара, колико сада износи минимална цена рада, радницима убудуће радни сат могао да буде плаћен око 10 одсто више, односно 157,3 динара.

Синдикати су, према незваничним информацијама, тражили 209 динара. Последња корекција најниже цене рада била је у јануару ове године, када је минималац са 130 повећан на 143 динара.

Нова минимална цена рада требало би да буде одређена до 15. септембра, до када би ставове морали да усагласе држава, синдикати и послодавци.

ПОЛИТИКА ONLINE

Утицај бомби и поплава на висину пензија

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

Уколико ПИО фонд утврди да је запослени у одређеном периоду (до 1994. године) радио, али му је уништена документација о заради током НАТО бомбардовања, стаж ће бити утврђен у матичној евиденцији и на основу тога обрачуната пензија

Како доћи до пензије у Србији, уколико је комплетна или делимична документација о уплатама доприноса и годинама радног стажа изгорела током НАТО бомбардовања, земљотреса или поплава, какве су памте 2014. године. Како у таквим околностима доказати да је послодавац уплаћивао све обавезе према запосленом који је дочекао да се пензионише.

Управо је то проблем доктора Д. В. који се тим поводом јавио „Политици“. Он је почетком године, како каже, стекао услов за пуну старосну пензију јер је напунио 65 година и има 40 година радног стажа.

Након четири месеца добио је од ПИО фонда привремено, а не коначно решење, на шта је прича, правовремено уложио жалбу, јер је уочио да му је лични коефицијент за 1982. годину неупоредиво нижи од оног из претходне и наредне 1983. године – што му је, каже, умањило пензију.

При томе је, прича, претходно његова фирма, у којој је провео цео радни век, ПИО фонду доставила тражене податке за спорну 1982. годину, наводећи у допису да они те податке немају, јер је велики део документација изгорео током НАТО бомбардовања.

Србији мањка 35.000 зидара, тесара, армирача...

НОВИ САД: Грађевинарство је најбољи показатељ економије земље и уз пољопривреду представља најважнију грану у јачању привредног и економског развоја.

Али, у грађевинарству је радне снаге све мање, поготово добрих квалификованих мајстора, па је наша земља у проблему како да обезбеди обучене раднике, не само за изградњу објеката и одржавање постојећих пословних и стамбених зграда већ и оних у инфраструктури, попут мостова, путева...

По речима председника Грађевинске коморе Горана Родића, нашој земљи тренутно недостаје између 25.000 и 35.000 радника у грађевинарству, а све до пре десетак година од те гране привреде је живело и привређивало око 120.000 грађевинаца.

Просечна старост овдашњег грађевинског радника је, како наводи, 55 година.

Недостају нам не само армирачи, тесари и зидари већ занатлије свих профила који учествују у изградњи објеката, па тако нема ни керамичара, молера, инсталатера свих профила, монтажера лифтова, столара..., каже Родић, и додаје да зато наших грађевинаца на раду има свуда по свету.

Једини излаз да се радна снага задржи је, наглашава он, да буду добро плаћени и да се млади путем дуалног образовања што пре ишколују за добре мајсторе, тако што ће од десет часова, два часа слушати теорију а осам кроз праксу савладавати вештине заната. Бар за сада, наводи, преквалификације и доквалификације су ретке

Док не заживи такав начин образовање у школском систему, и држава би требало да се потруди да олакша пословање домаћим грађевинским компанија. Требало би да им обезбеди да буду равноправне на тендерима са страним грађевинским предузимачима и да путем банке пружи финансијске гаранције домаћим предузећима, каже Родић.

По његовим речима, те мере потребне су не само зато што је грађевинарство живнуло – јер подаци кажу да се у овој грађевинској сезони гради 20 одсто више него лане – него и зато што се домаћој грађевинској индустрији отварају инотржишта.

Ти послови Србији би могли донети огроман девизни прилив у милијардама, наглашава Родић. Што се тиче зараде, каже да добар мајстор и предрадници у Србији дневно добија и више од 50 евра, прерачунатих у динаре, што за домаће прилике представља добру зараду, док приучени мајстори, каквих је на тржишту радне снаге у грађевинарству највише, зараде 20 евра дневно.

Западу треба 100.000 радника

С недостатком радне снаге муче се и инвеститори у западним земљама, каже Родић, наводећи да се тамо процене крећу да недостаје око 100.000 грађевинских радника свих профила.

Како је додао, наша земља има с Немачком потписан билетерарни споразум о организованом одласку наших радника, а под хитно би требало такав споразум потписати и с Аустријом, где грађевинци у последње време често одлазе, па би им боравак тамо требало осигурати.

Додуше, све више се одлази и у Пољску, Чешку, Словачку... јер њихови радници одлазе у богатије земље, закључује наш саговорник.

У иностранству је та зарада знатно већа и креће се између 3.000 и 4.000 евра месечно, с тим што инвеститори радницима обезбеђују и бесплатан смештај и један оброк дневно, каже Родић.

3. Делић

Синдикати траже двоцифрен проценат увећања минималца

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: На колегијуму Социјално-економског савета, који је одржан данас у Унији послодаваца Србије, није договорено колико ће бити повећан минималац, а председник УГС "Независност" Зоран Стојиљковић рекао је да за њих једноцифрен проценат неприхватљив.

Стојиљковић је рекао и да је данашњи састанак био конструктиван, да се разговарало са пуно аргумената, те да ће се разговори наставити до 15. септембра, када је рок за усвајање минималне цене рада.

"Атмосфера на састанку је била конструктивна, сви смо покушавали да дођемо до неке заједничке тачке, и то не говорећи само о минималним зарадама, већ о свим зарадама и потребама да оне расту", рекао је Стојиљковић за Танјуг.

Неопходно је, како каже, да се у неком кратком временском року, од рецимо три године, изједначе минимална зарада и минимална потрошачка корпа од 36.000 динара.

"Наставићемо да разговарамо и да се нађемо на неком том простору између понуђених предлога који су дати, а који се разликују ту негде од пет, шест до 15 одсто. Мада, могу да поновим, нама је све што је једноцифрен резултат неприхватљиво", поновио је Стојиљковић.

Напомиње и да више није у игри само проценат минималне зараде, већ и колико тих минималних зарада има, а Стојиљковић каже да на минималцу у Србији живи сваки пет запослени, односно 350.000 људи.

Колегијуму СЕС-а присуствовали су министари за рад и финансије, Зоран Ђорђевић и Сениша Мали, синдикалци и послодавци.

Колегијум СЕС-а: Још без јединственог става о минималцу

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Колегијум Социјално-економског савета одржан је данас у Унији послодаваца Србије, уз учешће министара за рад и финансије, Зорана Ђорђевића и Сенише Малог, а главна тема је била повећање минималне цене рада.

Након колегијума СЕС-а, који је био затворен за јавност, председник УПС-а Милош Ненезић рекао је да још није утврђен предлог за седницу СЕС-а колико ће бити повећан минималац, али да је састанак био врло конструктиван и да је позитиван сигнал дат присуством министра за финансије.

Ненезић је рекао да су сви изнели своје ставове и изразио уверење да ће доћи до њиховог приближавања до 15. септембра, када је законски рок до када СЕС треба да изнесе влади свој предлог за повећање минималца.

Колегијум је прошао у добром тону иако је осетљива тема минимална цена рада, коју смо данас разматрали. Разговрали смо и о другим темама, као што су социјално - економско деловање у Србији. Постоји изузетна воља свих социјалних партнера да се дође до консензуса како би се постигао позитиван циљ и за привреду и грађане и владу, рекао је Ненезић.

Истиче да је Мали на колегијуму изнео врло конструктивне предлоге.

Министар Мали је изашао са неколико ствари које доводе до тога да ћемо у наредном периоду доћи до правог привредног амбијента у Србији, навео је Ненезић.

Присутствовали су и председник СССС Љубисав Орбовић и председник Независности Зоран Стојиљковић.

Медији су пренели да би уместо 143 динара, колико сада износи минимална цена рада, радницима убудуће радни сат могао да буде плаћен око 10 одсто више, односно 157,3 динара.

Синдикати су, према незваничним информацијама, тражили 209 динара.

Последња корекција најниже цене рада била је у јануару ове године, када је минималац с 130 повећан на 143 динара.

Нова минимална цена рада требало би да буде одређена до 15. септембра, до када би ставове морали да усагласе држава, синдикати и послодавци.